

A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2010. ÉVÉNEK HŰSVÉTJÁN

Gyakran érzem magam úgy, mint egy apró, jelentéktelen, kicsi magocska: a biztos tenyérből kihullva, magányosan a hét-köznapok feladatai között. Belepottyanva egy bizonyos közeget, ahol meg kell felelni a mindennapok elvárásainak...

Mégis, mindezek ellenére, tudom, Gazdám gondos szeretete helyezte oda, ahol vagyok.

Termékeny talajt választott nekem, ahol bátran gyökeret ereszthetek, és az ő csodáinak válhatok részesévé.

Közben annyi mindent tanít nekem. Vannak napok, amikor fázom a körülöttem lévő értetlenségtől, és vannak olyan napok is – bőségesen –, amikor hálás vagyok életem minden eseményéért. Azért is, ha borús az ég fölöttem, és eső áztatja a földet; azért is, ha melegen süt rám a nap, vagy ha szél cirógatja arcomat.

Tudom, mindezek szükségesegek ahhoz, hogy a bennem szunnyadó élet megmozduljon, belülről megbontsa szívem kemény burkát, és új élet szülessen bennem. Átéltve a szétszórt szeretet gazdagító csodáját!

Hiszen ezért vagyok, lényemből fakadóan így teszem a dolgomat...

+

Hallgatói közül mindenki értette a búzaszem példáját: az a rendeltetése, hogy földbe kerülve elhaljon, hogy így még több, gazdagabb élet sarjadjon belőle.

De hallgatói közül ki értette meg élete példáját: ő azért jött, hogy meghaljon,

Áhitat

Menyesné Uram Zsuzsa - lelkész

Jézus Krisztus mondja:

„Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.”

(Jn 12,24)

és halálából életet adjon sokaknak! Életet, ami nem evilági, ami nem küszködik a mulandó idővel, a romlandósággal. A saját életéből akar adni: örökkévalóságából, világosságából és örömeiből. A vele való közösség páratlanságát ajándékozva mindenkinek, és szeretetteljes barátságát ajánlva.

Senki sem értette igazán, amikor erről beszélt övéinek. De hogyan is érthették volna? Hiszen ennyire soha senki sem szerette őket, hogy még az életét is odaadja értük!

Kikért is? Tehetetlen, aprócska, jelentéktelen, bukdácsoló, el-eltévedő életekért...

+

Kihullva az Isten biztosan tartó tenyeréből? Most már értem: egészen biztosan, hogy nem! Sőt! Mindezekkel együtt tart meg minket! Kicsiket és jelentékteleneket, hogy

a benne való hittel tegyen nagygyá; gyengéket és erőtlenekeket, hogy ő legyen a mi erőnk és bölcsességünk; szegényeket és nincstelenekeket, hogy a benne megtalált kincs legyen egyetlen gazdagságunk...

Terméketlen, magunk körül forgoló életünket így fordítja termővé és gyümölcsözővé. Az ő magvetése így dicsőül meg bennünk! Ez a mi igazi dicsőségünk! És a majdani, hogy ott lehetünk halálunk után, ahol ő van!

Az első húsvét óta tudjuk: Jézus Krisztus élő Úr! Velünk élő és bennünk élő! Áldott legyen az ő neve most és mindörökké! Ámen.

MEGHÍVÓ

Húsvét hajnali ünnepi istentiszteletünkön iktatjuk be hivatalukba újonnan megválasztott tisztségviselőinket: Ráskai Péter – felügyelőt, Pula Lászlóné – számvevőszéki tagot, Varga Józsefné – pénztárost; valamint szeretetházunk vezetőjét, Szilvásyné Pereg Esztert.

Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk tagjait és tisztségviselőit ünnepi istentiszteletünkre!

Háromévi szolgálat után – félidőben – lemondott megbízatásáról Csermák Gusztáv felügyelő. A poszt

Bemutakozik az új felügyelő

Dr. Ajtony Zsoltné

gyarországi Evangélikus Egyház Építési és Ingatlanügyi Bizottságának, részt veszek a munkájában és

betöltésére a gyülekezet tagjainak jelölése révén a jelölt bizottság a számos jelölt közül végül Ráskai Pétert találta alkalmasnak arra, hogy a közgyűlés elé terjessze. A február 28-án megtartott választás eredményeképpen immár új felügyelőt köszönhetnek a győri evangélikusok. A szűkszavú, de elkötelezett és megannyi gyökerével a győri evangélikus gyülekezethez kötődő mérnököt a felügyelőségig vezető útról és terveiről kérdeztük.

Hadd kezdjem egy személyes élménnyel: Mikor Győrbe kerültem, sokáig az esti istentiszteleti alkalmaikat látogattam, amelyeken az Ön édesapja, Ráskai Ferenc gyakran szolgált. Bennem fel sem merült akkoriban, hogy ő nem lelkész...

Édesapám gépészmérnök volt, a vagongyárból ment nyugdíjba, életének egy szakaszában felügyelője is volt az egyházközségnek, amellet, hogy teológiát végzett, és hosszú éveket gyülekezeti munkatársként a szószéken is szolgált. Édesanyám pedig, mindenki „Edit nénije” sok-sok évig háztartásbeliként nevelt bennünket testvéreimmel, és ma is az orgona mellett ül az Újtemplomban, kántorként szolgálva.

Ez a háttér megalapozta a hitélethez, a gyülekezet életéhez való kötődését...

Szüleim komoly hívő emberek, ennek megfelelő vallásos nevelést kaptunk testvéreimmel, ebben a légkörben nőtünk fel, a levegővel szívtuk magunkba, s mint a lélegzetvétel volt természetes a gondolkodásmód. Az ember hozott anyagból építkezik, így van ez az én esetemben is. Mint annyi sok minden mást, ezt is szüleimnek köszönhetem.

Milyen megbízatásai voltak eddig a gyülekezetben? A nyitott szemmel járók sok munkáját üdvözölhetik a városban, így közismert a püspöki székház építésében és iskolánk kialakításában vállalt szerepe...

Évekkel ezelőtt (Lackner Pál igazgatólelkészisége idején) néhány évig tagja voltam a győri egyházközség építési bizottságának, építész tervezői tapasztalatomat ebben a formában is megpróbáltam a gyülekezet javára fordítani. Tervezési és építészeti szaktanácsadói tevékenységet folyamatosan végzek az egyházközség kisebb-nagyobb beruházásai, ill. épületfenntartással kapcsolatos ügyekben. Ezen tevékenységemet a szakmai referenciáim közül kiragadott tételek (köztük a megvalósult épületek) is jól mutatják.

Melyek az egyházközséghez köthető jelentősebb építészeti munkái?

Sopronban a Zerge utcai evangélikus Vendégház, Győrött az evangélikus iskola bővítése, az evangélikus szeretetház felújítása, bővítése, Börcsön szintén a szeretetház bővítése és a gondnoklakás (ma gondozási épület). A győri konventépület rehabilitációs koncepció tervének kidolgozása is nevemhez köthető. S bár nem a győri egyházközség része, de győri és evangélikus vonatkozású a dunántúli püspökség épülete, mely nagyszabású munka az egész ország evangélikusságának büszkesége lehet, hiszen a mai napig is az elnök-püspök székhelye. Ezeket kívül hosszú évek óta folyamatosan tagja vagyok a Ma-

adott esetben állásfoglalásaimmal képviselem a győri egyházközség érdekeit.

Hogyan érintette, hogy neve felmerült, mint felügyelő?

Bennem meg azonnal az a kérdés merült fel, hogy alkalmas vagyok-e a feladatra. A jelölésben megnyilvánuló bizalom jólesett, de ezzel együtt is hosszú-hosszú tépelődés előzte meg azt a pillanatot, mikor igent mondtam, elfogadtam, hogy nevem a jelöltlistán szerepeljen. Döntésem egyszerűen egy mondattal indokolható: ha Isten úgy akarja, hogy erre a posztra állít, minden bizonnyal tudja, miért teszi, célja van ezzel.

Hogyan tervezi hozzáfogni az embert próbáló feladatnak? Gondolom, nagyon sok sürgető és halasztást nem tűrő tennivaló is van...

Lépéseket kell tenni az egyházközség működését befolyásoló, műszaki problémákkal terhes ingatlanvagyon álagmegóvásával, felújításával, a szükséges fejlesztésekkel kapcsolatos közvetlen teendők ügyében, felvázolni egy lehetséges távlati fejlesztési irányt, hogy majd a koncepció mentén a konkrét lehetőségek (pályázatok stb.) kiaknázhatóak legyenek. Egyik legfontosabb munka a központi épületegyüttesünk, az Insula Lutherana fejlesztése, a benne működő intézmények épített környezetének feljavítása. Ebben a csomagban van középtávú és hosszútávon elvégzendő munka egyaránt. Teendőink vannak egyéb épületeinkkel is bőséggel, felsorolni is hosszú lenne.

Az Ön által elképzelt és megvalósítani kívánt felügyelői munka miben tud hatni a sajnálatos „fogyó tendenciára”?

A „fogyó tendencia” negatív környezetében, a meglévő keretek között az egyházközség napi életét könnyebbé lehet tenni azzal, ha a felügyelő mindenki felé nyitott – bár tudom, ez önmagában nem old meg semmit. A jó kapcsolatra építkezve a résztvevők személyes véleményének megismerésével, meghallgatásával, de ha kell, ésszerű vitával kívánok ténykedni. A lelkészi kar, ill. az igazgató lelkész munkáját erőm szerint kívánom támogatni azzal, hogy a nem hivatásukba illeszkedő döntések meghozatalában aktívan közreműködöm, ezáltal a napi lelkipásztori munka végzését tehermentesebbé lehet tenni. Az egyházközség vezető testületei döntési kompetenciájának erősítésével, azok munkájának támogatásával, a személyes látásmódban rejlő többlet lehetőség beépítésével próbálok majd segíteni.

Mindehhez nyilván fontos a biztos családi háttér...

Feleségem Ott Éva, ő a könyves szakmát hagyta ott a gyermeknevelésért, ami azóta sem ért véget. Négy gyermekünk van, Balázs, Csilla, Dóra és Gergő. Kettő már kirepült, a két kisebbiknek még éveket kell koptatnia az iskolapadot...

Eddig – mérnökként – sem volt kevés munkája. Hogyan gondolja megoldani a felügyelői megbízatás miatt megnövekedett feladatainak szervezését?

A gyakorló építész és a felügyelő nem lehet egymás ellen egy emberben. Mikor elvállaltam a felügyelőséget, számoltam azzal, hogy ez a szolgálat többletmunkát jelent majd, de bízom abban, hogy mindig lesz elég erőm, hogy mindkét munkámban megfeleljek.

Egyházközségi hírek

Ami gyülekezetünkben 2009 karácsonya óta történt...

- ▶ **Január 12-én** emlékeztünk a doni áttörés hős áldozataira az Öregtemplomban.
- ▶ **Január 24-én** konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletet tartottunk.
- ▶ **Február 21-én** teológusnap volt gyülekezetünkben.
- ▶ **Február 21-én** konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletet tartottunk.
- ▶ **Február 25-én** böjti sorozatot kezdtünk el.

- ▶ **Február 27-én** jubileumi kerületi napon voltunk Bakonycseryén.
- ▶ **Február 28-án** választói közgyűlést tartottunk templomainkban.
- ▶ **Március 15-én** részt vettünk a városi koszorúzási ünnepségen.
- ▶ **Március 15-én** Iskolánk nevelőtestülete Pro Urbe díjat vehetett át a várostól.
- ▶ **Március 28-án** konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletet tartottunk.

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Támogassa adójából a Magyarországi Evangélikus Egyházat!

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Hangsúlyozottan és szeretettel ajánljuk a kedves szülők, támogatók és gyülekezeti tagok figyelmébe a **Torkos András Evangélikus Alapítványt**.

A csökkenő támogatás és a növekvő intézményi fenntartási költségek egyre nagyobb terhet jelentenek számunkra. Minden tőlünk telhető eszközzel arra törekszünk, hogy diákjainkat igényes környezetben, gazdag kínálattal ne csak oktathassuk, hanem nevelhessük is.

Köszönjük azon sokaknak, akik céljainkat eddig is támogatják, hiszen az önök segítségével nélkül egy lennénk csupán a sok iskola közül.

Célunk megvalósulásához továbbra is kérjük szerető támogatásukat.

A kedvezményezett adószáma: **19112099-1-08**
A kedvezményezett neve: **„TORKOS ANDRÁS”
EVANGÉLIKUS MŰVELŐDÉSI ALAPÍTVÁNY**

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Az Evangélikus Szeretetház 1995-ben hozta létre a **Pálmai Lajos Evangélikus Egyházi Alapítványt**.

Az alapítvány célja, hogy a győri és börcsi szeretetház működéséhez hozzájáruljon. Mivel az állami támogatás összege évek óta folyamatosan csökken, az alapítványi bevételekből kell a hiányt pótolni.

Köszönjük testvéreink eddigi adományait, és kérjük továbbra is áldozatkész segítségüket.

A kedvezményezett adószáma: **18530399-1-08**
A kedvezményezett neve: **“PÁLMAI LAJOS” EVANGÉLIKUS EGYHÁZI ALAPÍTVÁNY**

Insula Lutherana

Az Insula Lutherana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.
Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.

Közeleg a tavaly húsvétkor történt megkeresztelkedésem

Gondolatok megkeresztelkedésem kapcsán

Dr. Farkas László

első évfordulója. Többen kérdezik, hogy „negyven felett” miként jutottam erre az elhatározásra. E lap hasábjain szívesen számolok be az ide vezető útról.

Először is a mondás jut eszembe: „Minden út Rómába vezet.” Nekem minden utam az Úrhoz vezetett. Gyermekként szüleim nem kereszteltettek meg. Ennek máig sem tudom magyarázatát, valahogy elmaradt. Akkor úgy gondolták, nem élnek vallásos életet, ezért ez nem szükséges. Nem előnyöket kerestek ezzel, hiszen az előző rendszernek nem voltak haszonélvezői. Gyárban dolgoztak, nem vezető beosztásban. Szerető családban nőttem fel, boldog gyermekkorom volt. Szüleim katolikusokként csak később kezdték gyakorolni vallásukat. Visszatekintve úgy érzem, hogy családjunk tulajdonképpen nagyrészt a keresztény etikán alapuló értékrend szerint élt – amely az évszázadok során őseim generációin át hajszaágyökereivel oly sűrűn szötte át felmenőimet –, ezért én megkeresztelkedéssel kicsit őseim hitéhez is visszatértem. Az eseményen sajnos édesapám már nem lehetett velem, de édesanyám elkísért.

Ifjúkoromig elfogadtam az iskolában tanított materializmust. Bár az élet emelkedettebb pillanataiban éreztem örömet, bánatot, szelmelet és még sok dolgot nehezen lehetett e körben megmagyarázni. A katonaságnál feltűnt, hogy vallásos társaim szinte kívülről, kiábrándultság és megtörtség nélkül viselték a körülményeket. Egyikük vidámságával is kitűnt, és a megalázó takarítási gyakorlatok sem tudták elvenni jókedvét. Az előjárók bosszúságát táplálta az a felismerés, hogy olyan erő segíti őket, ami felett nincs hatalmuk. Míg én kezdetben kapaszkodókat keresve igyekeztem megfelelni a leginkább értelmetlen és a katonák megfélemlítését célzó követelményrendszernek, vallásos társaimnak keresztény értékrendjük alapján nem okozott gondot az attól idegen szabályok elhanyagolása. Ebből arra következtettem, hívő keresztényként könnyebb elviselni a terheket.

Az egyetemen is megismertem keresztény életvitelű barátokat, akikről kezdetben ezt nem is gondoltam volna, mert az előző rendszerben belém oltott kép szerint „szentfázék” életvitelt képzeltem minden keresztényhez. Ők viszont nem különböztek a vidám, életszerető diákseregétől, amiben akkor én is éltem.

A rendszerváltozással teret nyert a materialista eszméken túl a keresztény gondolatok közösségi megjeleníthetősége is, ami szintén hatással volt rám. Ráébredtem, az egyház és a középkori szent inkvizíció párhuzamát sugalló korábbi propaganda hamis, a modern életben is fennáll a kereszténység szüksége.

Példának okáért, mindig arra törekedtem, hogy munkámat lelkiismeretesen végezzem. Úgy éreztem, a lelkiismeretes munkavégzés a helyes viselkedés, de erre vonatkozó „szabályt” a materialista kultúrában mégsem találtam. A piactudomány gazdasági összefüggései közt szerepel ugyan, hogy lelkiismeretes munkavégzéssel inkább számíthatunk az üzleti partner visszatérésére, de az is, hogy kevesebb befektetéssel nagyobb a haszon. Jogászként tisztában vagyok azzal, hogy önmagában a jog – erkölcsi szabályok nélkül – nem képes szabályozni a mindennapi életet. A keresztény tanítások közt megtaláltam, hogy aki munkáját hanyagul végzi, meglopja a munkáját vagy azokat, akik annak eredményét igénybe veszik. A megismert kereszténység egyre inkább aláásta korábbi világképemet.

Feleségem – Gyürü Veronika – családjá a győr-újvárosi evangélikus egyházközség tagjai. Így kerültem az evangélikusok körébe. Családjának igénye volt az egyházi esküvőre, ami nekem

sem volt ellenemre. A felkészülés során ismertem meg Ittész

Gábor lelkész, aki nem gördített akadályt esküvőnk elé, annak ellenére, hogy nem voltam megkeresztelve. Arra számítottam, legalább megpróbálja ezt feltételként érvényesíteni. Meglepődtem toleranciáján és az egyház befogadókészségén. Ittész Gábor személye is hatással volt rám, nyugalma, szeretete erősítette bennem a kereszténység iránt érzett vonzalmamat.

Ikerlányaim „apás szülésen” jöttek világra. Ez volt életem legfontosabb és legemlékezetesebb eseménye, amelyhez csak fiam születése volt fogható. Az élet csodálatos keletkezésének ilyen közvetlen megtapasztalása átszakította bennem az intellektuális logikai tünődések gátját az Úr létezését és teremtő szerepét illetően. A természetet figyelve az Úr létezéséről és gondviseléséről való meggyőződésem szintén a kerstség felvétele felé vezetett.

Feleségem családján keresztül ismertem meg Jánosa Attila lelkészt és családját is. Az ő hite, bölcsessége és humora szintén nagy hatással volt rám, a vele való ismeretség is azt üzenté, jobb hívő keresztényként élni.

Lányaim az evangélikus óvodába jártak, fiam jelenleg jár oda. A lányok már iskolások, természetesen az „evangélikusban”. Az evangélikus óvoda és iskola azonban még a saját óvodámat és iskolámat felidézve is kellemes meglepetés volt. Családias, szerető és gondoskodó...

Gyermekeimet soha nem volt nehéz otthagynom az óvodában, iskolába is szívesen mennek, tapasztalom, hogy tudásuk is szépen gyarapszik, nem kell ennél ékeőbb bizonyíték arra, hogy kiváló kezekben vannak, míg máshonnan sokszor riasztó híreket hallani. Az evangélikus egyház által fenntartott és irányított óvoda és iskola is arról győzött meg, hogy jobb az egyházközséghez tartozni.

Istentiszteleteken a hitüket megvalló embereket látva meggyőződésem szerint én is így tettem volna, visszatartott azonban ettől az, hogy úgy éreztem, nem vagyok jogosult erre, amíg nem kereszteltettek meg. Kialakult keresztény meggyőződéssel úgy véltem, nem helyes, ha nem juttatom kifejezésre a külvilág számára, így kértem a kerstséget.

Első imáimat már gyermekkorban elmondtam, később elsősorban szorult helyzetekben könyörögtem az Úrhoz. Korábban az egyetemi vizsgák előtt keresztény barátommal bementem az egyetem melletti templomba, Szent Antal kegyelmét kértem. A Miatyánkot megtanultam, imádkoztam én is. Szeretett édesapám temetésén már minden fenntartás nélkül imádkozhattam. Elviselhetetlen lenne a tudat, hogy örökre elmúlt, jobb keresztényként várni a nagy találkozást.

A megérett döntés után már csak a felekezetet kellett „kiválasztanom”. Katolikus gyökereim ellenére az „elméleti lehetőségek” mellett igazán egy percig sem volt számomra kétséges, hogy az evangélikus egyháztól kérem a „bebocsátást”, hiszen azt ismertem leginkább, arról voltak meg a jó tapasztalataim, és az ő tanításaikkal értettem egyet. Nagy előnynek tartom, hogy a lelkészek családban élhetnek, úgy vélem, az ember természetes, Isten adta környezete a család, nem jó abból kiszakítani, attól megfosztani. Az is természetes volt, hogy Jánosa Attilához forduljak, az általa tartott felkészítéseket mindig vártam, azokon hittel és optimizmussal feltöltődtem. Úgy éreztem, megértem a felnőttkori megkeresztelkedésre.

A húsvéti hajnali istentiszteleten tartott alkalom életem meghatározó és felemelő élménye volt és marad!

A mikor lelkészeink az egyházi munkaév kezdetén elkezdik egy-egy új

konfirmanduscsoport szervezését, egyre gyakrabban hallják ezt a kérdést. S beszámolók szerint a reformáció hazájában, Németországban sem jobb a helyzet: általános tapasztalat a széleskörű tájékozatlanság a konfirmáció témájában. Éppen ezért remélhetőleg nem lesz haszontalan, ha dióhéjban gyülekezeti lapunk hasábjain is kitérünk rá.

Olvastam már nem egy olyan értekezést is a konfirmációról, amely egyenesen „Ádámnál és Évánál” kezd, s a témát az egyetemes emberi történelemben ágyazva arról szól, hogy ez az egyházi cselekmény a minden kultúrában kezdetektől fogva fellelhető felnőttavatási rítusokkal mutat rokonságot. Némi igazság lehet benne – mindazonáltal túlságosan általános és homályos párhuzam ez, s hogy egyáltalán megemlítem, annak oka nem az őstörténetben, hanem a közelmúltban keresendő. Az egykori NDK-ban kötelezően bevezetett „Jugendweihe” szokására gondolok, ami amolyan marxista „ellenkonfirmáció” volt, s amelytől a pártállam azt remélte, hogy idővel kiszorítja majd a konfirmációt ill. a bérmálást. Tudjuk, hál’ Istennek nem ez történt: nem a konfirmáció, hanem az NDK tűnt el a történelem sülyesztőjében...

Mi kezdjük ott, ahol ténylegesen kezdődött: a reformációval. Nem Luther vezette be a szokást, de ő is elengedhetetlennek tartotta az ifjúság vallásos oktatását a káték alapján. A konfirmáció, ahogy ma gyakoroljuk, Luther munkatársára, a strassburgi reformátor Martin Bucerre vezethető vissza. Ő 1539-es egyházi rendtartásában 6 olyan elemet vezetett be, amelyek lényegében mindmáig változatlanok:

- emlékez(tet)és a keresztségre
- a konfirmandusok vizsgája a keresztyén tanítás legfontosabb („fürnemsten Stücke” – írja Bucer) részeiből
- a konfirmandusok hitvallástétele
- kézrátétel
- imádság a konfirmandusokért
- úrvacsorához bocsátás

Katolikus többségű hazánkban gyakran hallani azt is, hogy a konfirmáció a „protestáns bérmálás”. Mennyiben helyes ez a somnás kitétel? Annyiban igen – s ezt is el kell mondanunk, mert kevesen tudják egyházunkban –, hogy a bérmálás elsődleges célja valóban azonos a konfirmációéval, ti. a hitben való megerősítés. Maga a szó is a szláv „birmatovaty”-ból származik, ami megerősítést jelent, akárcsak a német „Firmung” s annak gyökere, a latin „confirmatio”. Ami viszont lényeges különbség, hogy a katolikus (és ortodox) teológiában a bérmálás a keresztség „beteljesítése”, s mint ilyen, a hét szentség egyike. A lutheri teológiában ezzel szemben a konfirmáció nem szentség, hiszen a keresztséggel és az úrvacsorával elentétben nincs erre vonatkozó jézusi parancsunk. Luther rendjének alapítója, Ágoston az ige és a látható jel mellett még egy harmadik dolgot is hangsúlyoz a szentség lényeges kritériumaként: az üdvösségre vonatkozó ígéretet. Ilyen nem kapcsolódik a konfirmációhoz. De ha így van, akkor tulaj-

Konfirmáció – mi is az?

Weltler Rezső - ny. lelkész

donképpen miért is gyakoroljuk? Nos, míg az utóbbi fejtegetések erősen elvontak voltak,

addig a továbbiakban három nagyon is praktikus, „földhözragadt” érveléssel szeretnék a konfirmáció érdekében „kampányolni”.

Megkonfirmáljuk gyermekeinket először is azért, mert ezzel lesznek az egyház teljes jogú tagjává. A gyerekek persze ez most még semmit nem jelent (sajnos, sok felnőttnek sem...), de később, felnőttként a saját családjában könnyen előadódhat olyan élethelyzet, amikor szükség van a konfirmációi emléklapra. Jól tudom: a mindennapi egyházi gyakorlatban a „szent cél érdekében” gyakran kompromisszumok, könnyítések születnek az ezután felsoroltak tekintetében. Ha azonban komolyan vesszük az egyházi törvényeket, több olyan dolog is van, amire csak megkeresztelt és megkonfirmált egyháztag lenne jogosult. Ilyen pl.:

- keresztszülőség vállalása
- aktív és passzív választójog az egyházban
- szükségkeresztség elvégzése

A második érv: megkonfirmáljuk gyermekeinket azért is, hogy elmélyítsük hittani ismerteiket. Gyülekezetünk iskolánk révén jó helyzetben van e tekintetben, de azért nálunk sem minden gyerek „péterfys”. S ki ne ismerné azt a szülői (s sajnos, néha tanári) attitűdöt, mely szerint „a külön angol és a néptánc után első a hittan...”? Ha konfirmanduskorban nem pótoljuk legalább az alapvető hiányosságokat, akkor már sohasem!

S végül megkonfirmáljuk gyermekeinket azért, mert egész életre szóló élményt kapnak vele. Furcsa módon egyházunkban szinte illetlenség élményről, sőt általában érzelmekről beszélni, a hagyományos teológia szerint azért nem, mert úgymond „szubjektívizmust” visz bele a hit dolgaiba. Ritkán kérdez valaki vissza, hogy akkor a szeretet, amiről viszont unós-untalan beszélünk, mi más, ha nem érzelem? Mindenesre én itt most bátran vállalom élményeim, érzelmeim a konfirmációval kapcsolatban. Amikor e sorokat írom, előttem van szintén lelkész édesapámnak a

hegyeshalmi gyülekezet kiadásában megjelent német nyelvű konfirmációs kátéja, a címe: "Gib mir dein Herz" – „Add nekem a szívedet, fiam” (Péld 23,26). Ő, aki egyáltalán nem volt érzélgős ember, nagyon jól tudta, hogy a konfirmáció nemcsak a lelkészek szívügye, hanem alapvetően „szív-ügy” is! Magyarán: gyermekeinknek nemcsak az értelmét, hanem a szívét-lelkét is el kell érnünk, templomban és templomon kívül egyaránt. A konfirmációval kapcsolatban vissza-visszatérő kritika, hogy a legrosszabb korban, a kamaszkor elején-közepén próbálja megszólítani a gyermekeket. Nos, szíve-lelke a mi 21. sz. eleji kiskamaszainknak is van – bármennyire is igyekeznek elhithetni velünk az ellenkezőjét. Megfosztani őket attól az élménytől, hogy az ünnepi fehér ruhában társaikkal együtt énekeljék: „Először lépek oltárodhoz”? Talleyrand aforizmájával élve: ez több mint bűn, ez nagy hiba, nagy mulasztás lenne!

K. József: Hiszem

Mondd, jobb lesz, ó én elhiszem.
Az élet nem így bánt velem.
Jóért jót; ezt nem hiszem.
Hazudtak már sokszor nekem.

Van menny és pokol. Hiszem.
Nem tudom hová szánt Istenem.
Porszem vagyok a világmindenségben.
Érdekem vezérli minden tettem.

A világúr hatalmas, nagy és végtelen.
Hiszem, az ember mindig tévedhet.
A tenger sem háborog szél nélkül.
Mi nem élhetünk ész s érték nélkül.

Hiszem, egyszer jobb lesz majd.
Tudom, életem sosem tart.
A nap reggel keleten ragyog.
S a mi hajnalcsillagunk is felragyog.

Jóban, rosszban kitarok veled.
Talán minket senki nem feled.
Legnagyobb hitem Istenem nekem.
Örökké szeretni fogsz. Hiszem.

Iskolai oldalak

Elismerés a Péterfy iskolának

Kiss Miklós - esperes

Iltzsés Jánosnak, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspökének felterjesztése alapján Győr megyei jogú város közgyűlése egyhangú szavazással „PRO URBE GYŐR” díjjal tüntette ki a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ pedagóguskollektíváját. A díjat az 1848-as forradalom és szabadságharc ünnepén, a győri Richter-teremben megtartott ünnepi díszközgyűlésen adták át Hallgatóné Hajnal Judit igazgatónőnek.

Ottófi Rudolf alpolgármester indoklásában kiemelte, hogy az iskola a hosszú és eredményes oktató- és nevelőmunka elismeréseként veheti át ezt a kitüntető díjat. Az ünnepi közgyűlést megelőző ünnepi műsorban, amelyet a Honvéd-ligetben álló '48-as emlékműnél rendeztek, az iskola tanulói ünnepi műsort adtak.

A díjátadó ünnepséget követően Hallgatóné Hajnal Judit elmondta, hogy roppant megtisztelő a tantestület és az iskola számára, hogy a díjra Iltzsés János püspök ajánlotta az intézményt. Örül, hogy olyan pedagógusközösségnek

lehet a vezetője, amelynek tagjai nem munkát, hanem hivatást látnak a felnövekvő generációkat formáló oktató és nevelőmunkában. Ez a kitüntetés inspiráló az egész közösség számára, hogy továbbra is ilyen magas színvonalon végezzék szolgálatukat ebben az evangélikus oktatási intézményben.

Tájékoztatjuk az iskola barátait, hogy a KEOP-6.1.0/A számú A környezet és energia operatív program „A fenntartható életmódot és az ehhez kapcsolódó viselkedésmintákat ösztönző kampányok (szemléletformálás, informálás, képzés) elnevezésű nyertes pályázatunk megvalósítását (4 994 910 Ft) az országban elsőként intézményünkben ellenőrizték a minisztérium munkatársai. Az ellenőrzés során hibát nem találtak.

Örömmel értesítjük a gyülekezet tagjait továbbá arról, hogy az alábbi európai uniós pályázati kiírásokon nyert iskolánk:

Ismét az uniós pályázatokról

Hallgatóné Hajnal Judit - igazgató

További két pályázatunk elbírálás alatt áll. A fenti pályázatok elsősorban a szakmai nevelőmunka színvonalas végzéséhez

nyújtanak anyagi segítséget. Jelenleg a közoktatás normatív ellátásának csökkenése intézményünket is érinti, ezért tartjuk elengedhetetlenül szükségesnek a minőségi munka érdekében egyéb forrás bevonását. A pályázatokkal járó szakmai munka rendkívüli terheket ró a tantestületre és az ügyviteli dolgozókra, ezért köszönet illet mindenkit, aki a megvalósításban közreműködik.

Pályázat neve	Támogatott terület	Elnyert támogatási összeg
KEOP-6.1.0/A/09-2009-0038	Fenntartható fejlődés, osztálykirándulások	4 950 530 Ft
TÁMOP-3.2.9/B-08/2-2009-0006	Hanggal és képpel az emlékek nyomában	5 020 050 Ft
TÁMOP-3.4.3-08/2-2009-0035	Iskolai tehetséggondozás	13 500 000 Ft

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves gyülekezeti tagunknak és olvasónknak!

Csendesnap

Csorbáné Farkas Zsófia Anna - iskolalelkész

Minden évben komoly fejtörést jelent, hogy nagy örömünkre egyre növekvő iskolai közösségünket miként mozgassuk meg, hogyan töltsük meg lelki alkalmainkat mindenki számára átélhető és megtapasztalható tartalommal. Az elmúlt évek tapasztalata azt igazolta, hogy ennyi diákkal egy napon elcsendesedni, közösen Istenre figyelni, együtt imádkozni nem egyszerű feladat, mondhatnám úgy is, hogy szinte lehetetlen. Így már az első félévben is tagozataink megosztva különböző időpontokban vettek részt csendesnapjainkon.

A nagyheti alkalmunk is rendhagyó módon különböző helyszíneken, idén először felekezeti megosztás szerint zajlik. Katolikus diákjaink így Balázs Tamás atya és Pozsgai Ágnes hitoktató vezetésével a Szent Imre-templomban, református fiataljaink Pálfi Zsuzsa és Wagner Tamás lelkipásztor irányítása alatt elevenítik fel a nagyheti eseményeket. Célunk ezzel, hogy fiataljaink saját felekezetüknek megfelelő közösségekben is részt vegyenek, templomainkban otthonosan mozogjanak. Evangélikus fiataljaink pedig kiscsoportokban ugynevezett csendésán vesznek részt, ahol a passiótörténet részei elevenednek meg egy-egy állomáson nemcsak a felolvasott bibliai igeszakaszok

alapján, hanem versek, apró feladatok, illetve történet megjelenítése (pl.: lábmosás) által. Reménységünk az, hogy ebben a formában egy-egy eseménybe személyesen belehelyezkedve élményszerűbb, kézzelfoghatóbb a minden évben elhangzó Jézus-történet. A csendését követően az Öregtemplomban a Szélrózsa-band ad koncertet és személyes hívogatót az idén Szarvason megrendezendő ifjúsági találkozóra.

Kérjük együtt Isten Szentlelkét, hogy adjon nyitott és befogadó szívet fiataljaink, pedagógusaink számára, és Isten áldása kísérjen bennünket ezen a napon és életünk minden napján.

Furulyafesztivál

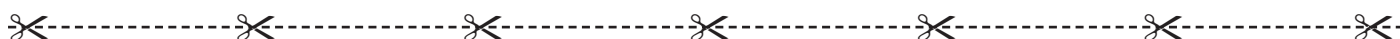
Marekné Stubán Beáta

Ebben az évben immár 17. alkalommal rendezték meg Győrben a Furulyafesztivált. Ez a kezdeményezés az országban is egyedülálló, hiszen olyan gyerekek mutathatják be hangszertudásukat, akik nem zeneiskolában, hanem énekórákon vagy szakkör keretében ismerkednek a közös zenélés lélekemelő érzésével. Kodály Zoltán szavai jutnak eszembe: „Utóvégre lehet élni zene nélkül is. A sivatagon át is vezet út. De mi, akik azon fáradozunk, hogy minden gyermek kezébe kapja a jó zene kulcsát, s vele a rossz zene elleni talizmánt, azt akarjuk, ne úgy járja végig az élete útját, mintha sivatagon menne át, hanem virágos kerteken.”

furulyacsapatáról tényleg elmondható volt, hogy a virágoskert sokszínű virágai-ként képviselték intézményünket, ugyanis a fesztiválon részt vevő 28 gyerek között a 4., 5., 6., 8., 9. és 11. osztályos diák egyaránt jelen volt. A fesztivál legnépesebb csapata-ként, példát mutattak arra, hogy a különböző korosztályok egymást segítve, kiegészítve hogyan tudják furulyájukkal a közönség elé varázsolni a virágos kertek.

Műsorukban hallható volt Gluck: 3 szólamú Müzett, és egy ismeretlen szerző 4 szólamú Alta Trinita Beata című műve.

Gyakran előfordul, hogy a lelkészek pontosan oda

LÁTOGATÁS

nem jutnak el, ahol nagyon várják őket. Ezen szeretnénk segíteni ezzel a „Látogatólappal”.

Amennyiben szeretné, hogy a közeljövőben **gyülekezetünk lelkésze meglátogassa**, kérjük

a szaggatott vonal mentén **vágja ki ezt a lapot**, és a túoldalán lévő adatokat megadva **küldje el** a lakóhelye szerinti illetékes lelkészi hivatalba, vagy egyszerűen dobja bele vasárnap a perselybe.

Köszönjük, hogy ezzel is segíti lelkészeink szolgálatát.

Születésnapunkra

Szabó Csilla

2010. május 8-án 15 órai kezdettel ünnepli a gyülekezeti gyermekör 5. születésnapját a szabadhegyi imaházban. Hálátelt szívvel készülök az ünnepre, s emlékezem.

Nyáron lesz hat éve, hogy Isten keze utánam nyúlt, és élő kapcsolatba kerültem vele. Rámutatott bűnre, amik elválasztottak tőle, ugyanakkor felismerem, hogy csak az Úr Jézus az egyedüli út Istenhez. Ő adhat bűnbocsánatot és örök életet. Ezt megtapasztalva életem 180 fokos fordulatot vett. Ezután csak az számított, és számít ma is, hogy ő mit tanácsol, mi a terve az életemre nézve. Isten akaratát keresve, megértve és neki engedelmeskedve szívesen vállaltam a gyermekek között szolgáló mint óvónő.

Pontosan öt éve indítottuk a szabadhegyi imaházban óvodásoknak azokat a foglalkozásokat, ahol bibliai történetekkel, énekekkel, barkácsolással és sok játékkal várjuk a gyerekeket kéthetente péntekenként. Az évek múlásával egyre többen lettünk, gyarapodtunk. Az óvodásokból többen iskolások let-

„Áldjad, én lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét.
Áldjad, én lelkem, az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.”
Zsolt. 103, 1–2

tek, így az ovisórát felváltotta a gyermekör elnevezés, kitágítva ezzel a megszólítottak körét.

Már 4. éve szervezünk nyári 1 hetes táborokat a gyermekek nem kis örömeire, segítve ezzel a szülők szabad-

ságolását is. Az idei tanévben ősszel 3 napos, télen 2 napos táborokon is részt vehettek a gyermekek. Nagy örömünkre szolgál, hogy vannak, akik egy alkalmat sem mulasztanának el.

Köszönetünket fejezzük ki a szülőknek, akik fontosnak tartják ebben a rohanó, egyre személytelenebb világunkban, hogy gyermekeik jó közösséghez tartozzanak s Isten ígéje által formálódjon, gazdagodjon életük. Hálásak vagyunk mindazoknak, akik szívükön viselik a gyermekmunkát a gyülekezetben és önzetlenül segítenek. Köszönet azoknak is, akik imádságban hordoznak minket.

Szeretnénk ezúton is meghívni a születésnap ünnepségre mindazokat, akik az alapítás óta megfordultak alkalmaink bármelyikén, hogy együtt ünnepelhesünk, és megköszönhessük Istennek, hogy megtartott, erősített, formált és gazdagított minket.

Szülőklubja

Tolnayné Dobó Eszter

Az ősz közepén felmerült, jó lenne találkozni és beszélgetni rendszeresen, mindannyiunkat foglalkoztató témákról nekünk, akik az evangélikus óvodába, iskolába járattuk gyerekeinket, nap mint nap találkozunk, de csak felületesen ismerjük egymást. A gyerekes közös programok, zsúrok jó találkozások, de a kicsik mellett nincs igazán mód elmélyülni és nyugodt eszmecsere egymással.

Családias körben és hangulatban jövünk össze havonta egyszer a gyülekezeti teremben, ahol gitáros közös énekléssel kezdjük az egymásra hangolódást és azzal is fejezzük be az esti másfél órás együttlétet. Teát kortyolgatunk, gyertyát gyújtunk, előre egyezte-

tett vagy helyben véglegesített témákról beszélgetünk. Jánosa Attila nagyon jó terelgetője, igazi lelki pásztora az eszmecsereknél, ugyanakkor sok-sok személyes élményt, egyéni tapasztalatot, hétköznapijainkból származó epizódokat osztunk meg egymással. Karácsony előtt az advent megélése, a várakozás és eljövétel tartalommal való megtöltése volt a téma, később keresztyénségünk és a világ megóvásának összhangja, szemlélete és gyakorlata (ökológia). Majd a böjt és lemondás értelmét, fontosságát-hasznosságát, különböző generációinkban való megélést vitattuk meg, a továbbiakban a tízparancsolat egy-egy mondatát járjuk körbe, beszéljük át. Örülünk, ha még néhány házaspár vagy egy-egy szülő csatlakozna, hogy még több gondolat, élmény válhasson közkinccsé, gazdagíthassa rohanó minden napjainkat.

Látogatólap

(kitöltve juttassa el a lelkészi hivatalba – 9025 Győr, Petőfi tér 2., vagy 9024 Győr, Liezen M. u. 41.)

Név:

Cím:

Telefonszám:

Jelezzé, ha úrvacsorával is élni kíván!

Gyülekezetünk egy kedves tagja, aki az idegenvezetés te-

rületén magasan képzett, és nagy tapasztalatokkal is bír, dr. Kőrös Erzsébet kezdeményezésére láttam hozzá egy pozsonyi kirándulás szervezéséhez. Erzsébet asszony nem csak igen jó ismerője, de szenvedélyes idegenvezetője is a Kárpát-medencei magyarlakta területekre vezető utaknak. Lelkességét és segítőkészségét mindannyian tapasztalhattuk a tavalyi erdélyi kiránduláson. Számomra az ő fejében levő gazdag ismeretanyag és tapasztalat garancia arra, hogy ahova ő ajánlja az utazást, oda érdemes indulni.

Gyülekezeti csoporttal jártunk már testvérgyülekezetünknel, az ezer kilométerekben mérhető messzeségben levő Kuopióban, többször is megjártuk már erdélyi testvérgyülekezeteink felé a hosszú utat, de a sokkal közelebbi szlovákiai magyar evangélikus testvéreinkkel semmilyen kapcsolatunk nincs. Ez nemcsak furcsa, hanem már-már természetellenes. Ezért Erzsébet asszony ötletének nyomán indulva 2010. február folyamán – némi nyomozás után – sikerült felvennem a kapcsolatot a pozsonyi magyar ajkú evangélikus gyülekezet lelkészével. (Köszönet a segítségért régi kedves szenci segítőmnek, Toronyi Xéniának.) Az ifjú lelkész örömmel fogadta a megkeresést, és örömet fejezte ki a tervezett kirándulás kapcsán. Így egyre inkább kezd kiformalódní annak lehetősége, hogy 2010. június 12-én egynapos pozsonyi kirándulásra indulhat a győri evangélikus gyülekezet busznyí csapata. A program még nincs teljesen kialakítva, változhat, de az elképzelés magva a következő.

Útiter:

Tervezett indulás: 8.00. Az oda vezető út során va-

Útiter Pozsonyba 2010. június

Jánosa Attila lelkész

lószerűleg megállnánk olyan helyen, ahol van magyar nyelvű evan-

gélíkuság (pl. Somorja, Samorin). Rövid megállónk során csak annyi lenne a cél, hogy találkozzunk a gyülekezet lelkészével, váltsunk néhány szót vele templomáról és gyülekezetéről. Pozsonyba érve első úticélunk lenne az ottani evangélikus gyülekezet lelkészével való találkozás és templomuk meglátogatása. Fontos lehetne a temető megtekintése (Jeles magyarok sírjai). 12-13 óra körül autóbusszal a várdombra is felkapaszkodhatnánk. (Renoválás miatt itt csak a panorámában gyönyörködhetnénk.). 13-16-ig a dévényi vár és a Duna-part lenne utunk célja. 16-18-ig sétálnánk kicsit a belvárosban. (Ennek keretében nem érdemes kihagyni a koronázótemplomot és a Szt. Márton-templomot.) 18 vagy 19 óra körül indulnánk vissza.

Feltett szándékom, hogy ne markoljunk túl sokat, vagyis legyen a kirándulás minél többek számára vonzó azért is, hogy nem rohanunk. Kényelmesen utazunk, és kellemesen érezheti magát ifjabb és idősebb egyaránt. Úgy vélem, hogy – kellő számú jelentkező esetén – útiköltséggel, belépőkkel, kis ajándékkal a minket fogadóknak, személyenként hozzávetőleg 10 000 Ft-ból mindez megoldható lenne. (Euróárfolyamtól is függően.)

Jelentkezés:

Idegenvezető van, szervező van, barátsággal fogadó is van. Szükséges még a győri testvérek indulási szándéka, hogy mindebből valóság legyen. Várom tehát a testvérek jelentkezését a lelkész hivatalban: 9025 Győr, Petőfi tér 2. A szándék komolyságának jelzésére a jelentkezéssel együtt fontos lenne a fenti összeg egy részének befizetése gyülekezetünk pénztárába.

Húsvét hajnali istentisztelet agapéval 2010. április 4-én 5.30-kor az Öregtemplomban

Húsvét – egyik legszebb és legmélyebb ünnepünk, mert benne minden az újrakezdésről, a lehetőségéről szól. Akkor, amikor egyre behatároltabb életünk területei, a munka-, anyagi és életlehetőségeink, akkor különösen is átütő erővel és hangsúlyosan szólal meg és reményesség szerint szólít meg bennünket is a feltámadás örömhíre. „Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket” – írja Ézsaiás próféta, és ezt a homályt vétkeink sötétségén túl különösen is megtapasztaltuk az elmúlt időszak

"Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad."
Ézs 60,2

kakat megérint. Ugyanakkor hálát adhatunk Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban kapott lehetőségért, amely erő ad a homály és sötétség bizonytalanságában élőknek. Húsvétkor Isten dicsőségének felragyogó fényét ünnepeljük, ami halálon, elmúláson, vétkek homályán aratott győzelmét hirdeti.

Erre az örömnépre, a feltámadott Krisztussal és egymással való találkozásra hívjuk testvéreinket **2010. április 4-én 5.30-kor** kezdődő húsvét hajnali istentiszteletünkre az Öregtemplomba, majd az azt követő közös reggelire iskolánk ebédlőjébe. Ősi hagyomány szerint asztalunkat a gyülekezet tagjai által hozott ennivalóval terítjük meg, kifejezve ezzel is összetartozásunkat. Legyünk együtt húsvét reggelén istentiszteleti és asztalközösségekben!

(A közös reggelihez hozott ennivalókkal az istentisztelet után terítjük meg asztalunkat.)

TÁBORAINK

V. gyülekezeti gyermekhét 2010. július 12-16.

Napközis jellegű vidám foglalkozásokra várjuk az óvodásokat és az alsó tagozatos általános iskolásokat a hét 5 napján 7.00–16.00-ig a szabadhegyi imaházba.

Jelentkezési lap a gyülekezeti honlapról letölthető, vagy a 20-416-3501-es telefonon igényelhető. A jelentkezéseket június 13-ig kérjük.

Szülő-gyerek tábor Cseszneken 2010. július 19-25.

2010. július 19–25-ig a cseszneki Kisbükk-majorba szeretettel hívnak a tulajdonosok gyerekeket és szülőket kötetlen táborozásra. A majort gyerekek táboroztatására hozták létre magántökből. A két tulajdonos, Tóth Péter és Pintér Béla, győriújfalui leánygyülekezetünk tagjai. Nem először ajánlják fel, hogy egy heti használatra ingyenesen rendelkezésünkre bocsátják a táborhelyet és annak berendezését. A szállás tehát ingyenes, a napi étkezéseink alapanyagát magunknak kell megvenni, és szülők segítségét kérjük az ételek elkészítéséhez és tálalásához.

A program állandó része az állatok közelsége, a lovaglás, szamaragolás, kirándulás kutyagolással, éjszakai túra, bevonulás szamárral illetve póniháton a cseszneki várba. Időjárástól függően fürdés is szerepel a programban.

Zenei tábor 2010. július 4-11.

Idén ismét megszervezzük az országos evangélikus zenetábort Győrben július 4–11 között a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban. Feltétlenül hozd magaddal a jókedvedet és a hangszeredet! A jó hangulat, a remek programok garantáltak! Érdeklődni Huszák Zsolt táborvezetőnél lehet! 06/20 824-3870

Sok szeretettel várunk és hívunk mindenkit:
A szervezők!

SZÉLRÓZSA A ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS IFJASÁGI TALÁLKOZÓ

2010. július 14–18. • Szarvas

Száz éve született Sztehlo Gábor

előző számunk cikkének folytatása

Weltler Rezső - ny. lelkész

Kórházi szolgálata alatt kevés zsidó megmenekülttel találkozott, aki Istenbe vetett hitével próbálta átvészelni a nehézségeket, voltak azonban, akik mélységes gyűlöletet éreztek. Azonban sokaknak tudott segíteni gyűlöletük leküzdésében, és többekkel sokáig tartotta a kapcsolatot kórházi szolgálata befejezte után is. Sztehlo Gábor rendkívül nehéznek tartotta a szolgálatot, és a szüntelen belső harc korszakának mondta. Fél év után kiszóltotta munkájából a Nemzetközi Vöröskereszt. Nagy megkönnyebbülést érzett, amikor befejezte a kórházban a szolgálatát, mert a betegek nap mint nap állították hasonló kérdések keresztüztüzebe: „Ha valaki pap, adjon választ, hogyan engedheti ezt Isten?” Később így emlékezik vissza Sztehlo Gábor életének erre az időszakára: „Most élet-halál küzdelembe kerültem, vérre menő lelkiismereti vívódásba; éreztem, hogy most, e meglódukt világban Isten az ő tanúiban bizonyítja meg magát. Ez időben kapott sebeim áldottak voltak, miként az engem érő csapások is, mert magukban hordozták a könyörülő Isten iránti engedelmes élet ígését. Mert Isten minden emberi lázadás, vád és tagadás ellenére akkor is élt és cselekedett.”

Raffay Sándor megbízza Sztehlót, hogy menjen el a református Jó Pásztor Egyesülethez. Ez az egyesület valójában átkeresztelkedett zsidó gyermekek mentésével foglalkozott.

1944 tavaszán Hitler nálunk, Magyarországon is megindította a zsidóüldözést. Sztehlo Gábor mentőakció szervezett az üldözött gyermekek számára. Ő lett a Jó Pásztor református egyesület vezetője, ahol sokan keresték fel elkeseredett, reményvesztett zsidó szülők, hogy fogadja be gyermekeiket, mert otthon nincsenek biztonságban. Sztehlo Gábor minden eszközt próbált megragadni, hogy szállást, menedéket találjon a segítségre szoruló gyermekeknek. Tárgyalt ügyvédekkel, üzletemberekkel, uralmon lévő nyilas vezetőkkel, akik rászorult helyzetét kihasználva többször „átverték”, kicsalták az otthonokra tartogatott pénzt. A nyilasközpontban internálással fenyegették, kudarc kudarcot követett, de ő sosem adta fel,

min-
d i g
újabb lehe-
tőségeket ke-
resett a zsidó
gyermekek megmen-
tésére.

Az első helyszín a nagybátyja, Haggenmacher Ottó gellérthegy villája volt, amit később „a gumifalú háznak” neveztek, mert annyi rászoruló embert fogadtak be, amennyit csak lehetett. Miután Von Born elárulta Szehlóéknak, hogy a zsidó gyerekeket a munkatáborokban kivégzik, segítőivel a gettóból is vitt ki gyerekeket, sokszor életüket kockáztatva a zsidó menekülőkért.

Itt már szó sem volt arról, hogy csak a kikeresztelkedett

gyerekeket fogadta be, vallásuktól függetlenül segített mindenkinek. Ez akkoriban sajnos nem volt ennyire nyilvánvaló, mert akadtak olyan szervezetek, ahol csak a kikeresztelkedett gyermekeket fogadták be.

A Jó Pásztor vezetőségének el kellett menekülnie Budapestről a fenyegetések miatt, azonban Sztehlo Gábort ez a tehetetlenség nem hagyta nyugodni, felkereste a püspököt, tanácsot remélve, de Raffay Sándor csak annyit tudott mondani, hogy a legutóbbi püspöki konferencia a Jó Pásztort „a tűzzel való játéknak” minősítette, és szabadságra küldte Sztehlót, mondván, hogy időt kell nyerniük, az idő pedig nekik dolgozik.

Később a Vöröskereszt, a svájci és svéd követség is támogatta, menleveleket adtak ki, és élelmiszert szállítottak a menhelyekre. Sajnos Sztehlo Gábor nem értesült időben arról, hogy az egyházi hivatal már régebb óta kapcsolatban van a fent említett szervezetekkel, így csak később tudott csatlakozni a munkájukhoz. A nevelőgárda és a felszerelés jelentős része a Jó Pásztor örökségéből maradt, ezért a Nemzetközi Vöröskereszt B szekciójának tevékenységeit „Jó Pásztor akciónak” nevezték.

ALKALMAINK

Öregtemplom

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor és 10 órakor a templomban.

Bibliaóra – csütörtökönként nyári időszámítás szerint 18 órakor a lelkesi hivatalban.

Gyermek-istentisztelet – a tanév ideje alatt minden hónap második vasárnapján 15.30-kor a templomban.

Nádorváros

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor és 10 órakor a templomban.

Bibliaóra – keddenként 9.30-kor a gyülekezeti teremben.

Alianz bibliaóra – a hónap első keddjén 18 órakor a gyülekezeti teremben.

Kétkereszt – kéthetente pénteken 17 órakor a gyülekezeti teremben.

Énekkar – szerdánként 18 órakor a gyülekezeti teremben.

Játszóház kicsiknek – csütörtökönként 9 órától a gyülekezeti teremben.

Színjátzó kör – péntekenként 15 órától gimnazistáknak a gyülekezeti teremben.

Bárka – kéthavonta szombaton egész napos alkalom mozgássérülteknek a gyülekezeti teremben.

Szabadhegy

Istentisztelet – minden vasárnap 16 órakor az imaházban. Baba–mama kör – csütörtökönként 10 órától az imaházban.

Gyermekkör és közösségi óra páratlan heteken pénteken 17.30-tól az imaházban.

Egyéb alkalmaink

Április 4-én 05.30-kor húsvét hajnali istentisztelet az Öregtemplomban, utána szeretetvendégség az iskola ebédlőjében.

Április 18-án 15.30-kor idősek napja az Öregtemplomban. Május 16-án 16 órakor konfirmandusvizsga az Öregtemplomban.

Május 20-23 pünkösdi evangelizáció

Május 24-én 10 órakor konfirmációi ünnepi istentisztelet az Öregtemplomban.

Június 3-án 18 órakor konfirmandusvizsga az Újtemplomban.

Június 6-án 10 órakor konfirmációi ünnepi istentisztelet az Újtemplomban.

Kiemelt programjainkról bővebb információ található gyülekezeti honlapjainkon:

<http://www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/>

<http://www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/>

Ünnepi istentiszteleti rend

		Öregtemplom				Újtemplom			Szabadhegy	Győrújfalú	Bácsa	Győrszentiván	Gönyű és Nagyszentjános	
		5:30	8:30	10:00	18:00	8:30	10:00	18:00	16:00	10:00	15:00	15:00	15:00	
ÁPRILIS	1	CS			CsJ*			ÓZ*						
	2	P			CsJ*	JA*		IJ*	BMZs*	IJ*	ÓZ*			
	3	SZ				IJ				ÓZ				
	4	V	CsJ*	IJ*	IJ*		BMZs*	BMZs*		JA*	JA*	CsJ*	BMZs*	JA*
	5	H		CsFZs*	CsFZs*			ÓZ*	ÓZ*			IJ		

A csillaggal (*) megjelölt alkalmak úrvacsorás istentiszteletek.

Lelkészeink elérhetősége:

1-es körzet (Belváros, Révfalu, Bácsa, Vámoszabadi) **Csorba János:** 20/824 6247; 96/951867

2-es körzet (Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros, Győrújfalú, szigetközi szórványok) **Jánosa Attila:** 20/824 4618

3-as körzet (9024, 9023 irányítószám szerint, leszámítva a Fehérvári, Szigethy A. és Szent Imre utak által határolt részt)

Ócsai Zoltán igazgató lelkész: 20/824 6250

4-es körzet (9028, 9011, 9023 irányítószám szerint) **Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsa:** 20/416 3501; 96/410-271

Iskolalelkész Csorbáné Farkas Zsófia Anna: 20/824-8765

Szeretetházi lelkész Karsay Lajos: 20/824-2564

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja
 e-mail: gyor@lutheran.hu
 Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708
 Szerkesztette: Csorba János
 Tördelte: Nagy Gergely
 Logo: Csermák Zsuzsa
 Készült: LAP nyomda, Győr
 Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!